

1. Terwijl het Joodse volk bedreigd wordt...

Zojuist zijn we getuige geweest van de eerste kolossale wending in het boek Esther. Tot hiertoe leek het alsof de lucht alleen maar donkerder werd. Haman die zijn afschuwelijke moordplan wist om te zetten in een wet van Meden en Perzen: alle Joden zouden vermoord worden op de 13e van de maand Adar. En 'alle Joden', dat waren inderdaad ook alle Joden, want het Perzische Rijk was zó uitgestrekt, van Ethiopië tot India, dat er nauwelijks één Jood buiten dat gebied zal hebben gewoond. In het boek Esther zien we een duivelse aanval op het volk Israël, en daarmee op de GóD van Israël. De HERE had beloofd om uit Israël de Messias te laten voortkomen, de Redder van de wereld. En juist daarom had de duivel maar één doel: dat volk Israël moest worden uitgeroeid. Dan zou de Messias nooit geboren worden.

In het boek Esther vóél je de spanning stijgen. Maar hier, in hoofdstuk 6, is de eerste onverwachte wending. Koning Ahasveros kan niet slapen. De dag daarvoor heeft hij een etentje gehad bij koningin Esther, samen met Haman. De koningin had hen uitgenodigd. En het was duidelijk dat ze iets op haar hart had. Maar het kwam er niet uit. En nu gaan ze morgen wéér naar haar toe. Misschien ligt de koning daar wel over te piekeren: wat zou er met Esther aan de hand zijn?

In ieder geval, hij laat een hoveling komen die moet voorlezen uit de kronieken. Wat is er allemaal gebeurd de afgelopen jaren? Je vraagt je af: waarom doet die koning dat? Zou hij verwachten dat die kronieken zó saai zijn dat hij daardoor in slaap valt?

Hoe dan ook: ze blijken allermist saai te zijn! Het gaat in de kronieken over een complot, een plan om hem, koning Ahasveros, te vermoorden! Gelukkig was dat plan door iemand ontdekt, die vervolgens de koning had gewaarschuwd: Mordechai, de Jood. 'Wat heeft die Mordechai eigenlijk voor beloning gekregen?' vraagt de koning. 'Niets, majesteit', zegt de hoveling, 'hij heeft niets gekregen.' Dat kan de koning niet accepteren. 'Is er al iemand van mijn adviseurs wakker?' vraagt hij. 'Jazeker, majesteit', zegt de hoveling, 'Haman is er al.' En Haman is er zeker, want toevallig, of niet toevallig, wil hij óók over Mordechai praten. Mordechai weigert voor Haman te buigen, en dat is hem een doorn in het oog. Hij heeft daarom gisteren een paal neergezet van 25 meter hoog, om Mordechai te executeren. Er staat hier in onze vertaling, dat Haman Mordechai aan deze galg wilde hangen. De veroordeelde werd dan waarschijnlijk aan zijn handen opgehangen en stierf een vreselijke dood.

2. ... geeft God een voorproef van de overwinning!

Maar terwijl Haman toestemming komt vragen om Mordechai op te hangen, heeft de koning nét in gedachten om Mordechai te gaan huldigen. En zo komt er een heel bizar gesprek op gang, eigenlijk heel humoristisch als het niet zo ernstig was. 'Wat moet ik doen met iemand die grote eer wil bewijzen?' vraagt de koning. Haman denkt: 'Natuurlijk heeft de koning het over mij. Over wie anders?!' En hij komt met een prachtig plan: 'Zo iemand moet een prachtig gewaad aankrijgen, een mantel die normaal door de koning zelf wordt gedragen. Dan moet hij plaatsnemen op het paard van de koning en dat paard moet een koninklijke diadeem, een koninklijke kroon op zijn hoofd krijgen. En dan moet een héél hoge official voor dat paard uitlopen en overal roepen: 'Dit is wat de koning doet met iemand die hij eer wil bewijzen!'' 'Wat een geweldige idee!' zegt de koning. 'Ga jij zelf nu naar Mordechai, de Jood, en doe met hem precies wat je zelf hebt voorgesteld.'

Dit is natuurlijk magnifiek. In Psalm 2 gaat het over de vijanden van God, en dan staat er in vers 4: 'Die in de hemel zetelt, lacht. De HERE spot met hen.' Dat is precies wat hier gebeurt.

Een onverwachte wending in dat boek Esther, zó mooi, zó indrukwekkend. En al helemaal voorbereid door God, zelfs nog vóórdat Haman zijn moordplan tegen de Joden bedacht had. Want tóén al had Mordechai dat complot ontdekt. En toen al was dat allemaal opgeschreven in de kronieken, in de jaarboeken. Dat lag allemaal al klaar, op de plank, te wachten op de ontknoping. Er is er maar Eén die regeert, en dat is de HERE van de hemelse legers. Houd je dat vast?! Er is er maar Eén die regeert, wat de duivelse machten ook aan ellende en gruwelen veroorzaken. Vroeg of laat bijten ze in het stof.

Zie je hem zitten, in gedachten? Mordechai op dat koninklijke paard, getooid met die koninklijke kroon? Wat we hier zien is een voorproef van de overwinning! Want die wet ligt er nog steeds, dat heel het volk Israël moet worden uitgeroeid op de 13e van de maand Adar. Terwijl Haman vóór Mordechai uitloopt, ongelooflijk vernederd door deze vertoning, denkt hij ongetwijfeld: 'Ja, maar mijn tijd komt nog wel. Op 13 Adar wordt Mordechai vermoord. En dan heb ik toch mijn zin.' De dreiging is er nog vólop! Maar temidden van die dreiging is dit een teken, een signaal. Het is een voorproef van de totale overwinning van de God van Israël.

Die vrouw van Haman, Zeres, die heeft dat door. En de vrienden van Haman, ze zijn het daarmee eens: 'Haman, die is het begin van jouw einde. Mordechai zal jou ten val brengen.' Hoezeer de donkere wolken zich nog samenvakken boven het Joodse volk in het Perzische Rijk, de burgers van Susan zien Mordechai rondrijden op dat koninklijke paard. En voor de Joodse burgers is dat een geweldige bemoediging. 'Als dit kan, is er nog hoop. God kan alles. Hij heeft alle macht. Hij kan een keer brengen in ons lot.'

3. Ook het Avondmaal is zo'n voorproef van de overwinning

Als je goed kijkt, dan krijgt Mordechai hier de trekken van de Here Jezus. Vind je niet? Terwijl de wereld nog vólop bezet gebied is, terwijl de ellende alomtegenwoordig is, terwijl de boze rondgaat als een briesende leeuw, is op een zondagmorgen dat ene graf in Jeruzalem leeg! Op de steen die er eerst nog voorstond, zit nu een engel. 'Waarom zoeken jullie de levenden bij de doden? Hij is hier niet, want Hij is opgestaan!' Jezus, de Koning der Joden, Hij heeft Zich opgeofferd als het Lam van God, dat de zonden van de wereld wegneemt. Hij heeft Zich gegeven tot in de diepste diepten, Hij is de weg omlaag gegaan tot in de dood. Maar nu is Hij verrezen, en Hij leeft! Hij is de Overwinnaar, en satan heeft het nakijken!

Mordechai heeft de trekken van Jezus. In het boek Openbaring wordt de Here Jezus getekend als de Man op het witte paard. Ik zal het je voorlezen, Openbaring 6: 2: 'En ik zag en zie, een wit paard, en Hij Die erop zat, had een boog. En Hem was een kroon gegeven en Hij trok uit, overwinnend en om te overwinnen.' En later in het boek Openbaring wordt duidelijk wie die Man is, het is Jezus. Openbaring 19: 11: 'En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Hij Die daarop zat, werd getrouw en waarachtig genoemd. En Hij oordeelt en voert oorlog in gerechtigheid. En Zijn ogen waren als een vuurvlam en op Zijn hoofd waren vele

diademen. Hij had een Naam, die opgeschreven was, en die niemand kent dan Hijzelf.

En Hij was bekleed met een in bloed gedoopt bovenkleed, en Zijn Naam luidt: Het Woord van God. En de legers in de hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en smetteloos. En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de almachtige God. Er stond op Zijn bovenkleed en op Zijn dij deze Naam geschreven: Koning der koningen en Here der heren.'

Hier wordt Jezus getekend als de grote Overwinnaar, en al Zijn tegenstanders vergaan. Berg je maar als je deze Overwinnaar tégen je hebt. Zoals Zeres, de vrouw van Haman, het zegt: 'Als Mordechai, voor wie u begonnen bent te vallen, uit het geslacht van de Joden is, zult u tegen hem niets kunnen uitrusten, integendeel, u zult zeker voor hem ten val komen.' Tegen de God van Israël kan niemand op. Dat heeft Zeres scherp opgemerkt. Vandaag hebben we samen het Heilig Avondmaal gevierd. En je zou kunnen zeggen: ook het Heilig Avondmaal is een voorproef van de overwinning die komt, de overwinning van de Man op het witte paard. Het is de overwinning op alle boze machten, die mensen uitbuiten en knellen, die mensen verleiden en tot zonde brengen, alle machten die mensen bij God vandaan trekken en in de ellende storten.

Wat hoorden we aan het begin van de dienst? Die woorden uit Psalm 23: 'U nodigt mij aan tafel voor het oog van de vijand, U zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over.' Als wij het brood eten en de wijn drinken, dan is er een vijand die knarsetandend moet toekijken dat wij de overwinning vieren. Zo ging dat in de Oudheid: als een koning een overwinning had behaald op een andere koning, dan liet hij die vijandige koning gevangen nemen en in de boeien slaan. En geboeid moest die vijand dan toekijken hoe de koning zijn overwinningsmaal vierde. 'U nodigt mij aan tafel voor het oog van de vijand.'

In onze situatie gaat het daarbij niet om ménsen. Paulus schrijft in Efeze 6: 'Onze strijd is niet tegen vlees en bloed', we voeren geen oorlog tegen ménsen. Nee, de vijand die moet toekijken, dat is de boze, de leugenaar die vanaf het begin mensen heeft misleid. Hij moet toekijken, en hij weet dat zijn lot beslist is.

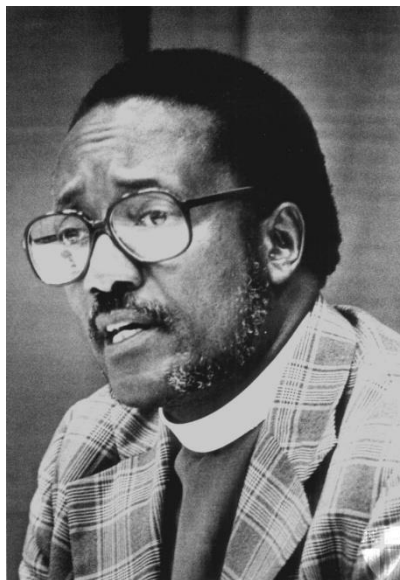
Denk nooit te klein van God. Misschien ben je weleens hopeloos, of moedeloos, als je het idee hebt dat de éne crisis na de andere over je heenspoelt, als golven op de oceaan. De klimaatcrisis, de energiecrisis, de dreiging van oorlog. En misschien spelen er in je eigen leven dingen die nog veel heftiger zijn. Hoe moet het allemaal? Misschien slaat je soms de angst om het hart, zoals in de tijd van Esther het Joodse volk die afschuwelijke dag zag naderen: 13 Adar. Maar láát je bemoedigen door de overwinning van Jezus! Laat je bemoedigen door de Man op het witte paard. Laat je bemoedigen door de Overwinningsmaaltijd die we vandaag hebben gevierd.

4. Vestig je hoop altijd op Jezus!

Deze voorproef is een teken: Gods Koninkrijk zal op een dag ten volle doorbreken. Jezus zal terugkomen en God zal alle dingen nieuw maken. Hoe dan ook: het komt goed!

Ik las een indrukwekkend voorbeeld van zo'n voorproef van Gods overwinning. Het is een verhaal, een getuigenis uit Oeganda, toen het land werd overheerst door Idi Amin, één van de meest wrede dictators uit de wereldgeschiedenis. Er lag een doem over het hele land. Alle hoop leek weg, volkomen de grond in geboord. Iedereen was bang, iedereen had de moed verloren. En toen gebeurde er iets opmerkelijks, in 1973.

Ik lees een getuigenis voor van de Anglicaanse bisschop Festo Kivengere. Het gaat over de executie door een vuurpeloton van drie mannen uit zijn bisdom. Hij schrijft dit: '10 februari begon als een trieste dag voor ons in Kabale. Mensen kregen het bevel om

*Festo Kivengere (1919–1988),
de Anglicaanse bisschop van
Kigezi*

naar het stadion te komen en getuige te zijn van de executie. De hele atmosfeer ademde de dood. Er was een zwijgende menigte van zo'n drieduizend mensen, om toe te kijken. Ik had toestemming van de autoriteiten om met de mannen te spreken voordat ze zouden sterven, samen met twee andere predikanten. Ze brachten de mannen in een vrachtwagen en haalden ze daaruit. Vervolgens kregen ze handboeien om. Hun voeten waren geketend. Het vuurpeloton stond klaar.

Toen we naar het midden van het stadion liepen, vroeg ik me af wat ik moest zeggen. Hoe geef

je het Evangelie door aan mannen die ter dood veroordeeld zijn en die waarschijnlijk ziedend van woede zijn? We naderden de veroordeelden van achteren, maar toen ze zich omdraaiden om naar ons te kijken... wat een gezicht! Ze stráalden helemaal! Voordat we iets konden zeggen, barstte één van hen los:

'Bisschop, dank u wel voor uw komst! Ik wilde het u al vertellen.

De dag dat ik werd gearresteerd, in mijn gevangenis, vroeg ik de Here Jezus om in mijn hart te komen. Hij kwam binnen en vergaf mij al mijn zonden! De hemel is nu open en er is niets tussen mij en mijn God! Vertel alstublieft mijn vrouw en mijn kinderen dat ik bij Jezus zal zijn. Vraag hen om Jezus in hun leven binnen te laten zoals ik heb gedaan.'

De andere twee mannen vertelden net zulke verhalen, opgewonden hun handen opstekend, zodat hun handboeien rammelden. Ik voelde dat ik met de soldáten moest praten, niet met de veroordeelden. Dus vertaalde ik wat de mannen hadden gezegd in een taal die de soldaten begrepen. De militairen stonden daar met geweren en verbijstering op hun gezicht. Ze waren zo stomverbaasd dat ze vergaten de zakken over de gezichten van de mannen te doen!

De drie stonden tegenover het vuurpeloton, dicht bij elkaar. Ze keken naar de mensen en begonnen te zwaaien, handboeien en al. De mensen zwaaiden terug. Toen werden er schoten gelost en de drie waren bij Jezus. We stonden voor hen, ons eigen hart bonkte van vreugde, vermengd met tranen. Het was een dag om nooit te vergeten.

Hoewel ze dood waren, spraken de mannen luid tot het hele district Kigezi en daarbuiten, zodat er een opleving van het leven in Christus was, die de dood uitdaagt en verslaat. De volgende zondag preekte ik voor een enorme menigte in de thuisstad van één van de geëxecuteerde mannen. Opnieuw lag de doem van de dood over de gemeente. Maar toen ik hen het getuigenis van deze man gaf, één van hun eigen mensen, en hoe hij stierf, barstte er een groot loflied uit voor Jezus! Velen wendden zich daar tot de Here.'

Tot zover bisschop Festo Kivengere. Dít is zo'n voorproef van de overwinning van Christus. Terwijl de doem van de dood over de wereld hangt, hebben wij vandaag gevierd dat Jezus de Overwinnaar is. Hij zegt het: 'Ik ben de Opstanding'. Verlies nooit de moed, nooit! Maar vestig je hoop volledig op Hem, de Man op het witte paard!

Amen.